

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף קכא עמוד ב

- א** [מדוע גזרו שפיגול ונותר מטמאים את הידים ?
- ב** [מהו שיעור בשר של פיגול או נותר שגזרו עליו טומאת ידים ?
- ג** [כיצד נותן דמים של קרבן הפסח וחגיגת י"ד ?
- ד** [מה מברכים קודם אכילת הפסח או שאר קדשים, והאם ברכה אחת פוטרת את שניהם ?
- ה** [מי מברך ברכת שהחיינו בפדיון הבן, ומדוע ?

- א** [פיגול: מפני כהן החשוד לפגל קרבן מחמת שנאה, ועכשיו שצריך להטביל ידיו, ימנע. לרש"י, גם מחשד שהכהן ישחט שלמים לשם חטאת, כדי לאכול את כולו. ותמה הרשב"ם, הרי שחיטה שלא לשמה כשרה, אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה ופיגול היינו השוחט על מנת לאכול ממנו חוץ לזמנו. נותר: מפני כהנים המתעצלים באכילת קדשים, ועכשיו שהטריחום ימנעו מלהותיר.
- ב** [נחלקו האם כזית, כשיעור איסור אכילתו. או כביצה, כשיעור אוכל המטמא אחרים.
- ג** [פסח: לר' עקיבא ור' ישמעאל, עומד על היסוד ושופך שם, שנאמר "ודם זבחיך ישפך". ואם זרק את הדם, לא יצא. שאין שפיכה בכלל זריקה. לר"י הגלילי בזריקה מרחוק, שנאמר "את דמם תזרוק" (דם בכור, מעשר והפסח). חגיגה: בזריקה. שפך: לר' ישמעאל יצא, שזריקה בכלל שפיכה. לר' עקיבא לא יצא.
- ד** [ברכה: על הפסח מברך "אשר קדשנו במצוותיו וצונו לאכול הפסח". על חגיגת י"ד (או שאר נדרים ונדבות) מברך "וצונו לאכול הזבח". פוטרת: ברכת הזבח אינה פוטרת את ברכת הפסח. ששפיכה אינה בכלל זריקה. ברכת הפסח, לר' ישמעאל פוטרת את ברכת החגיגה. לר' עקיבא, אינה פוטרת.
- ה** [אבי הבן מברך, משום שהוא זה שמקיים את המצוה. ולא הכהן, אף שדמי הפדיון מגיעים לידיו ויש לו הנאה בכך.